Dilekçede Hakaret ve TCK 128

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 4. Ceza Dairesi	22.06.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/5632	2026/11744	TCK 128, TCK 125/3-a, TCK 125/4, TCK 43/1, CMK 170, CMK 291/1

ÖZET

Sanığın, hakaret suçundan yargılandığı dosyaya sunduğu dilekçe nedeniyle hakkında yeni hakaret davası açıldı ve istinafta TCK 125/3-a ve 125/4 ile mahkûmiyet kuruldu. Yargıtay, dilekçenin bütünü itibarıyla TCK 128 kapsamında kaldığını belirterek bozdu; zincirleme suç ve hukuki kesintiye de değindi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/dilekcede-hakaret-iddia-savunma-dokunulmazligi-2026-11744/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

4. Ceza Dairesi 2024/5632 E. , 2026/11744 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2023/1769 E., 2024/336 K.

SUÇ : Hakaret

HÜKÜM : Mahkumiyet

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Onama

Yapılan ön inceleme neticesinde, katılanın temyiz isteğinin süresinde olmadığı belirlenmiştir.

Sanığın temyiz isteğine ilişkin olarak ise, sanık hakkında kurulan hükmün temyiz edilebilir olduğu, temyiz edenin hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, temyiz isteminin süresinde olduğu, temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerine yer verildiği, temyiz isteminin reddini gerektirir sebeplerin bulunmadığı tespit edilmekle gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

1.Nazilli 2. Asliye Ceza Mahkemesinin kararı ile sanık hakkında hakaret suçundan mahkumiyet kararı verilmiştir.

2.Yukarıda tarih ve sayısı belirtilen incelemeye konu İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 12. Ceza Dairesinin kararı ile sanık hakkında İlk Derece Mahkemesince kurulan hükme yönelik sanık ve katılanın istinaf başvurularının kabulüyle, 5271 sayılı Kanun'un 280/1. maddesinin (g) bendi uyarınca duruşmalı yapılan inceleme neticesinde aynı Kanun'un 280/2. maddesi uyarınca İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılması ile sanık hakkında hakaret suçundan, TCK'nın 125/3-a, 4. maddeleri uygulanmak suretiyle mahkumiyet kararı verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Sanığın temyiz isteği, Nazilli 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 2021/963 Esas sayılı dosyasına ifade özgürlüğü ve savunma dokunulmazlığı kapsamında sunduğu 25.08.2021 tarihli dilekçede hakaret kastının olup olmadığının ve dilekçede yer verdiği iddiaların gerçek olup olmadığının araştırılmadığına, TCK'nın 128. maddesinde düzenlenen iddia ve savunma dokunulmazlığı kapsamında uyuşmazlık ile bağlantılı bir takım ifadelerin bulunduğuna, beraatine karar verilmesi gerektiğine ilişkindir.

III. GEREKÇE

Sanığın Temyiz İsteği Yönünden

1.5237 sayılı Kanun'un 128. maddesinde düzenlenen ve Anayasa'nın 36. maddesiyle de güvence altına alınan iddia ve savunma dokunulmazlığı; şahısların yargı mercileri veya idari makamlar nezdinde, serbestçe ve hiçbir endişenin etkisi altında kalmaksızın haklarını özgürce iddia edebilmeleri veya kendilerini savunabilmeleri imkanının sağlanmasını ifade eder. Eğer böyle bir hak olmazsa, iddia ve savunma serbestçe yapılamayacak ve söylenmesi gereken, cezai yaptırıma maruz kalma korkusuyla ifade edilemeyeceğinden, yapılan yargılama sonucunda hedeflenen, “gerçeğe ulaşma” ve “adaletin gerçekleşmesi” de söz konusu olamayacaktır.

Madde gerekçesinde de açıklandığı üzere; iddia ve savunma hakkının kullanılması bağlamında, kişiler açısından somut isnat ifade eder nitelikte maddi vakıaların ortaya konulması ya da kişilerle ilgili olumsuz değerlendirmelerde bulunulması mümkündür. Bu somut isnatlar veya olumsuz değerlendirmeler, iddia ve savunma hakkının kullanılmasıyla ilişkilendirilememesi durumunda, hakaret ve hatta iftira suçunu oluşturur.

İddia ve savunma kapsamında, kişilerle ilgili olarak bulunulan somut isnatların yapılan olumsuz değerlendirmelerin uyuşmazlıkla ilişkili olması lazımdır ancak uyuşmazlığın çözümü açısından faydalı olması aranmamalıdır.

Somut uyuşmazlıkla bağlantılı olmayan isnatlar gerçek olsa bile iddia ve savunma dokunulmazlığının varlığından bahsedilemez. Keza, somut vakıalara dayansa dahi uyuşmazlıkla alakası olmayan olumsuz değerlendirmeler açısından iddia ve savunma hakkının kullanılması söz konusu değildir.

Somut olayda; sanığın katılana yönelik hakaret suçundan yargılandığı Nazilli 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 2021/963 Esas sayılı dosyasına sunduğu iş bu davaya konu 25.08.2021 tarihli dilekçe içeriği bir bütün olarak ele alındığında; sözlerin 5237 sayılı Kanun'un 128. maddesinde düzenlenen iddia ve savunma dokunulmazlığı kapsamında kaldığı gözetilmeden, sanığın beraati yerine mahkumiyetine karar verilmesi,

2. Kabule göre de, 5237 sayılı Kanun'un “Zincirleme Suç” başlıklı 43/1. maddesinde; “Bir suç işleme kararının icrası kapsamında, değişik zamanlarda bir kişiye karşı aynı suçun birden fazla işlenmesi durumunda, bir cezaya hükmedilir. Ancak bu ceza, dörtte birinden dörtte üçüne kadar artırılır. Bir suçun temel şekli ile daha ağır veya daha az cezayı gerektiren nitelikli şekilleri, aynı suç sayılır. Mağduru belli bir kişi olmayan suçlarda da bu fıkra hükmü uygulanır” şeklinde zincirleme suç tanımlanmıştır.

Ceza Genel Kurulunun 14.01.2014 gün ve 384-2, 03.12.2013 gün ve 1475-577, 30.05.2006 gün ve 173-145, 08.07.2003 gün ve 189-207, 13.10.1998 gün ve 205-304, 20.03.1995 gün ve 48- 68... .03.1987 gün ve 341-84 sayılı kararlarında "Aynı suç işleme kararı" kavramından, Kanun"un aynı hükmünü birçok kez ihlal etme hususunda önceden kurulan bir plan, genel bir niyetin anlaşılması gerektiği, bu bağlamda failin suçu işlemeden önce bir plan yapmasının veya bu suça niyet etmesinin, fakat fiili bir defada yapmak yerine, kısımlara bölmeyi ve o surette gerçekleştirmeyi daha uygun görmesinin, hareketinin önceki hareketinin devamı olmasının ve tüm hareketleri arasında sübjektif bir bağlantı bulunmasının anlaşılması gerektiği kabul edilmiş, ilk eylemle ikinci eylem arasında makul sayılamayacak uzunca bir sürenin geçmesinin, sanığın aynı suç işleme kararıyla değil, çıkan fırsatlardan yararlanmak suretiyle suçu işlediğini gösterdiği belirtilmiştir.

Zincirleme suçla bağlantılı olması nedeniyle "Hukuki kesinti" kavramı üzerinde durulması gerekmektedir. Yapılmakta olan soruşturma sonucunda toplanan delillerin failin suçu işlediği yönünde yeterli şüphe oluşturması üzerine Cumhuriyet savcısınca şüpheli hakkında 5271 sayılı Kanun'un 170. maddesi uyarınca iddianamenin düzenlenmesiyle hukuki kesinti oluşmaktadır. İddianamenin düzenlenmesiyle olaylar arasında hukuki kesinti oluştuğundan iddianamenin düzenlenmesinden sonra devam eden eylemler ise başka bir ceza soruşturmasının konusunu oluşturacaktır. Başka bir anlatımla sanık hakkında iddianame düzenlendikten sonra, sanık tarafından aynı suçun tekrar işlenmesi durumda, yeni ve ayrı bir suç söz konusu olacaktır. Buna karşın işlemiş olduğu suçtan dolayı henüz hakkında iddianame düzenlenmeden, sanığın aynı suç işleme kararıyla ve aynı mağdura karşı yeniden suç işlemesi durumunda, hukuki kesinti gerçekleşmeden aynı suçun işlenmesi söz konusu olduğundan sanık hakkında zincirleme suç hükümleri uygulanacaktır.

Yukarıdaki açıklamalar izahında, UYAP sisteminden yapılan incelemede, sanık hakkında yine katılana yönelik hakaret suçundan açılan ve Denizli 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 04.06.2024 tarih, 2023/586 Esas ve 2024/415 Karar sayılı kararına konu birleşen dosyalardan Nazilli 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 2022/491, 2022/3 72... /373 Esas sayılı dosyaların iddianame tarihlerinin sırasıyla 10.06.2022, 24.03.20 22... .03.2022 olduğu ve iş bu dosyanın suç tarihinin ise 25.08.2021 olması nedeniyle söz konu Denizli 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 2023/586 Esas sayılı dosyasına konu eylemlerle hukuki kesinti gerçekleşmeden işlendiği anlaşılmıştır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 15.03.2016 tarihli ve 2014/10-847 esas, 2016/128 karar sayılı ilâmında da vurgulandığı üzere, zincirleme suça dâhil olan bir suçtan mahkûmiyet kararı verilmiş ve bu karar kesinleşmiş ise, zincirleme suça konu ikinci suçla ilgili olarak mahkemece, kesinleşen hükme konu eylemler de gözönüne alınarak zincirleme suç hükümleri uygulanırken artırım oranının alt sınırdan uzaklaşılarak belirlenmesi suretiyle hüküm kurulması ve kesinleşen karadaki cezanın, sonuç cezadan mahsup işlemi yapılarak indirilmesi, böylece yargılaması devam eden suça ilişkin cezanın belirlenmesi gerektiği bu nedenle Denizli 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 04.06.2024 tarih, 2023/586 Esas ve 2024/415 Karar sayılı kararının kesinleşip kesinleşmediği Mahkemesinden sorularak, kesinleşmiş olması durumunda yukarı açıklamalar ışığında mahsup yapılması, derdest olduğunun anlaşılması durumunda ise birleştirilerek görülüp sanığın hukuki durumunun tayin edilmesi gerektiğinin gözetilmemesi,

Hukuka aykırı görülmüştür.

IV. KARAR

A. Katılanın Temyiz İsteği Yönünden

Katılanın yokluğunda verilip 15.02.2024 tarihinde usûlüne uygun şekilde bizzat tebliğ edilen karara karşı, 5271 sayılı Kanun'un 291/1. maddesinde belirlenen kanunî süre geçtikten sonra 13.03.2024 tarihinde temyiz isteminde bulunulduğu anlaşılmakla, katılanın temyiz isteminin, 5271 sayılı Kanun'un 298/1. maddesi uyarınca, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle REDDİNE,

B. Sanığın Temyiz İsteği Yönünden

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenle sanığın temyiz istemi yerinde görüldüğünden Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesi kararının 5271 sayılı Kanun'un 302/2. maddesi gereği, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 304. maddesi uyarınca takdîren İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 12. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

22.06.2026 tarihinde karar verildi.